Lietas Nr. C15139014
Lietas arhīva Nr. C-0463-15/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015.gada 4.jūnijā

Jelgavas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Ašmane
ar tiesas sēžu sekretāru E.Kašu,
piedaloties atbildētājam /pers. A/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Jelgavā, Dambja ielā 12 civillietu AAS „Gjensidige Baltic" maza apmēra prasībā pret /pers. A/ par zaudējumu piedziņu regresa kārtībā.

A p r a k s t o š ā

AAS „Gjensidige Baltic" iesniegusi tiesā prasības pieteikumu maza apmēra prasībā pret atbildētāju /pers. A/ par zaudējumu piedziņu regresa kārtībā, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam zaudējumus EUR 412,22 apmērā, kā arī visus tiesas izdevumus.

Prasītājs savu prasību motivē ar to, ka 2011.gada 11.maijā AAS „Gjensidige Baltic" un /pers. B/ starpā noslēgts nekustamā īpašuma /adrese A/ apdrošināšanas līgums, polises darbības termiņš no 2011.gada 12.maija līdz 2012.gada 11.maijam. 2011.gada 5.septembrī prasītājs saņēmis /pers. B/ apdrošināšanas atlīdzības pieteikumu par īpašumam nodarītajiem bojājumiem, kurā norādīts, ka apdrošinātais nekustamais īpašums bojāts 2011.gada 3.septembrī ūdens noplūdes rezultātā. Norāda, ka prasītājs 2011.gada 14.oktobrī izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību Ls 289,71 jeb EUR 412,22 apmērā. Norāda, ka dzīvojamā nama /adrese/ apsaimniekotājs SIA „Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" sastādījis aktu par dzīvokļa īpašuma Nr./adrese/ saliešanu, kurā konstatēts, ka ūdens noplūdes iemesls ir dzīvojamās mājas /adrese/ augšstāva atsevišķā dzīvokļa īpašumā Nr.19 zem sienas flīzēm vannas istabā tecējis aukstā ūdens cauruļvada savienojums ar izlietnes jaucējkrānu, kas atrodas dzīvokļa Nr.19 īpašnieka atbildības robežās. Minētais dzīvokļa īpašums pieder atbildētājam. Prasītājs pēc apdrošināšanas atlīdzības izmaksas /pers. B/ pārņem viņa prasījuma tiesības pret personu, kura atbildīga par zaudējumu nodarīšanu. Prasītājs secina, ka zaudējumu atlīdzības pienākums gulstas uz atbildētāju, jo zaudējumi apdrošinātajam īpašumam nodarīti no atbildētājam piederošā dzīvokļa īpašuma Nr.19, /adrese/, kur notika aukstā ūdens cauruļvada savienojuma ar izlietnes jaucējkrānu plīsums, un dzīvokļa īpašnieka nolaidības dēļ notikusi ūdens noplūde. Prasītājs nekonstatē, ka atbildētājs būtu rīkojies ļaunā nolūkā, bet atbildētājs ir pieļāvis neuzmanību, pieļaujot tās rūpības un čaklības trūkumu, kāda vispār jāievēro krietnam un rūpīgam saimniekam, atbildētājs kā nekustamā īpašuma īpašnieks ar pienācīgu rūpību nav izturējies pret saviem kā nekustamā īpašuma īpašnieka pienākumiem rūpēties par nekustamajā īpašumā esošo komunikāciju un iekārtu uzturēšanu labā tehniskā stāvoklī. Prasītājs uzskata, ka arī šāda neuzmanība ir atzīstama par vainas formu Civillikuma izpratnē, ir cēloniskā sakarā ar nodarītajiem zaudējumiem un dod tiesības uz zaudējumu atlīdzību.

Prasītājs savu prasību pamato ar Civillikuma 1038.pantu, 1646.pantu, 1770.pantu, 1775.pantu, 1779.pantu, likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta 1.daļu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{19} panta 2.daļu celtā prasība atzīstama par maza apmēra prasību.

2014.gada 3.aprīlī atbildētājam /pers. A/ uz prasības pieteikumā norādīto adresi nosūtīts prasības pieteikums, paskaidrojuma veidlapa, izskaidrotas tiesības lūgt lietas iztiesāšanu tiesas sēdē un citas Civilprocesa likumā noteiktās tiesības un pienākumi, noteikts termiņš rakstveida paskaidrojumu iesniegšanai 30 dienu laikā no dienas, kad prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam (lietas lapa 36).

Atbildētājs/pers. A/ 2014.gada 23.aprīlī iesniedzis tiesā rakstveida paskaidrojumu par celto prasību (lietas lapas 37-39), kurā prasību neatzīst. Norāda, ka atbildētāja dzīvoklī nav bijusi ūdens noplūde laikā, kad norādīts prasības pieteikumā. Norāda, ka atbildētāja dzīvokli neviens nav apsekojis, ūdens krānu savienojumi zem flīzēm pēc santehniķu uzstādīšanas kalpo joprojām. Norāda, ka tiesai iesniegtā akta kopija, ir dokuments, kas nav rakstīts notikuma vietā – cietušā dzīvoklī /adrese A/, ne arī datumā, kad notika cietušā dzīvokļa apskate. Atbildētājs norāda, ka viņa dzīvoklis atrodas vienu stāvu augstāk, bet blakus cietušajam dzīvoklim, tuvākie krāni atrodas nepilnus 5 metrus no noplūšanas vietas, 15.dzīvoklī, kas atrodas zem atbildētāja dzīvokļa, nav bijušas nekādas plūdu pazīmes.

Ar Jelgavas tiesas tiesneses 2014.gada 23.aprīļa lēmumu (lietas lapa 40) civillieta nolikta iztiesāšanai tiesas sēdē.

Tiesas sēdē 2014.gada 19.novembrī prasītāja pārstāvis /pers. D/ prasību uzturēja pilnā apmērā. Papildus paskaidroja, ka prasītājs veicis apdrošinātā dzīvokļa apskati un fotofiksāciju, pamatojoties uz apskatē fiksēto un iesniegto tāmi, prasītājs veicis apdrošināšanas atlīdzības izmaksu /pers. B/. Norādīja, ka apsaimniekotāja sastādītajā aktā ir norādīts ūdens noplūdes iemesls, kas atrodas dzīvokļa Nr.19 atbildības robežās, līdz ar to atbildētājs ir atbildīgs par zaudējumu nodarīšanu. Pieļāva, ka konkrētajā gadījumā ir ļoti iespējama ūdens noplūde pa starpstāvu pārsedzēm no īpašuma, kas atrodas 5 metrus sānis no bojātā īpašuma. Norādīja, ka atbildētājs nav apstrīdējis apsaimniekotāja 2011.gada aktu.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāvis nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā. No prasītāja saņemts iesniegums lietā, kurā prasītājs lūdz izskatīt civillietu bez prasītāja klātbūtnes, prasītājs prasību uztur pilnā apmērā. Ņemot vērā prasītāja izteikto lūgumu un prasītāja pārstāvja iepriekšējās tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīts par iespējamu skatīt lietu bez prasītāja pārstāvja klātbūtnes.

Atbildētājs/pers. A/ tiesas sēdē 2014.gada 19.novembrī prasību neatzina. Paskaidroja, ka tajā laikā, kad tas viss noticis, bijis

stiprs lietus, un dzīvoklī krāns jau bijis uzlikts. Pie durvīm piezvanījusies viena sieviete un jautājusi, vai dzīvoklī ir ūdens noplūde, uz ko atbildētājs atbildējis, ka nav nekāda noplūde. Norādīja, ka nav saprotams, kā, dzīvojot 5 metrus sānis no dzīvokļa Nr.16, viņš to ir nopludinājis?

Tiesas sēdē atbildētājs /pers. A/ prasību neatzina. Vēlreiz norādīja, ka vannas istabu neviens nav pārbaudījis. Neuzskatīja, ka no atbildētāja dzīvokļa ir tecējis ūdens. Uzskatīja, ka aktā norādītās inženieres nav varējušas objektīvi noteikt radīto zaudējumu cēloni, jo nav apsekojušas atbildētāja dzīvokli. Uzskatīja, ka ūdens noplūde radusies jumta dēļ, jo pēc jumta plākšņu nomaiņas plūdu vairs nav bijis. Norādīja, ka attiecīgais dzīvoklis nav bijis vienīgais, kas applūdis, bijuši applūduši vēl daži dzīvokļi, tikai ne tik lielā mērā, atbildētāja dzīvoklis nav bijis applūdis. Ja ūdens noplūde notikusi tā kā norādīts aktā, tad ūdenim vajadzētu tecēt joprojām, jo nekas tur nav mainīts.

Motīvu daļa

Novērtējot lietā esošos rakstiskos pierādījumus, uzklausot lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Ar publiski pieejamo informāciju datorizētās zemesgrāmatas datu bāzē pierādīts, ka dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks no 2011.gada 9.maija ir /pers. B/.

Ar izdruku no datorizētās zemesgrāmatas (lietas lapas 24-26) pierādīts, ka dzīvokļa /adrese A/ īpašnieks no 2011.gada 17.maija ir /pers. A/.

Laika posmā no 2011.gada 11.maija līdz 2012.gada 11.maijam dzīvoklis /adrese/ bija apdrošināts AAS „Gjensidige Baltic", noslēdzot apdrošināšanas līgumu, apdrošināšanas polises Nr.ID141255 (lietas lapa 11).

2011.gada sastādītajā aktā (lietas lapa 23) konstatēts, ka dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvoklī Nr.16 koridorā uz griestiem ir redzami nopludināšanas plankumi kopējā platībā aptuveni 0,1m2, sienu baltā apdare nopludināta platībā aptuveni 0,3m2, sienu reģipša apdare uzbriedusi platībā aptuveni 0,04 m2, vannas istabas durvju aploda bojāta un demontēta kopā ar durvju vērtni, nopludināts durvju aiļu koka apšuvums. Aktā nopludināšanas iemesls norādīts: dzīvojamās mājas /adrese/ augšstāva atsevišķā dzīvokļa īpašumā Nr.19 zem sienas flīzēm vannas istabā tecējis aukstā ūdens cauruļvada savienojums ar izlietnes jaucējkrānu, kas atrodas dzīvokļa Nr. 19 īpašnieka atbildības robežās. Minēto aktu parakstījusi SIA „Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" komisija : S.Sinagina un M.Savatejeva.

Lietā nepastāv strīds par to, ka SIA „Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" akta sastādīšanas laikā – 2011.gada septembrī - bija mājas Nr./adrese/ apsaimniekotājs.

Minētais rakstveida pierādījums nav apstrīdēts Civilprocesa likuma 178.pantā vai 179.pantā noteiktajā kārtībā.

Saskaņā ar Civillikuma 1431.pantu, akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Atbildot uz /pers. A/ iesniegumu par minētā akta tapšanu un pielietojamību (lietas lapa 48), SIA „Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" sniegusi atbildi (lietas lapa 49), kurā norāda, ka dzīvojamās mājas /adrese/ pārvaldnieks atbilst likumā noteiktajām prasībām un ir kompetents veikt ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistītas darbības, tai skaitā, veikt inženierkomunikāciju apsekošanu un sagatavot atzinumus par apsekošanas rezultātiem.

Atbildot uz prasītāja 2015.gada 1.aprīļa pieprasījumu (lietas lapa 56), SIA „Jelgavas nekustamā īpašuma pārvalde" 2015.gada 23.aprīlī apstiprinājusi, ka iepriekš minētajā aktā sniegtā informācija atbilst faktiskajiem apstākļiem.

Atbildētājs savu apgalvojumu, ka viņam piederošajā dzīvoklī nav notikusi ūdens noplūde, pierādīšanai iesniedzis /pers. G/ parakstītu apliecinājumu (lietas lapa 53), kurā norādīts, ka 2011.gada vasarā Raiņa ielas 3a mājas 19.dzīvoklī veicis sanzmezgla, būvniecības procesā nepabeigto ūdens piegādes un noteksistēmas izveides noslēguma darbus, visi darbi tikuši veikti pēc pieņemtajiem standartiem. Apliecinājumā apgalvots, ka 19.dzīvoklī šajā sakarā nav varējusi notikt ūdens noplūde, jo līdz pat šai dienai nav veikti nekādi remontdarbi un ūdens piegāde ar noteksistēmu darbojas teicami. Konkrēto iesniegto rakstveida pierādījumu tiesa vērtē kritiski, jo lietā nav iegūti nekādi ticami pierādījumi par to, ka tieši /pers. G/ būtu veicis sanmezgla izbūvi atbildētāja dzīvoklī, ka viņš pirms apliecinājuma izdošanas būtu apsekojis un pārbaudījis konkrētā dzīvokļa sanmezgla tehnisko stāvokli. Tāpat arī pats apliecinājuma teksts ir rakstīts datorrakstā, bet paraksts, datums un santehniķa personas dati pierakstīti ar roku, līdz ar to rodas šaubas par to, vai apliecinājuma tekstu ir rakstījis pats /pers. G/.

Līdz ar to tiesa secina, ka minētais rakstveida pierādījums neapstiprina atbildētāja norādīto, ka 2011.gada septembrī atbildētāja dzīvoklī ūdens noplūde vannas istabā no tekoša aukstā ūdens cauruļvada savienojuma ar izlietnes jaucējkrānu zem sienas flīzēm nav notikusi. Citus pierādījumus saviem apgalvojumiem atbildētājs nav iesniedzis.

Tāpat tiesas ieskatā nav būtiskas nozīmes tam, ka 2011.gada aktā nav norādīts notikuma notikšanas laiks, jo lietā nav strīda par to, ka nopludināšana notikusi 2011.gada septembrī, par ko liecina arī pārējie lietā iesniegtie pierādījumi.

Izvērtējot minētos pierādījumus, to kopsakarā un savstarpējā saistība, tiesa atzīts par pierādītu faktu, ka 2011.gada septembrī dzīvoklī /adrese A/ Jelgavā zem sienas flīzēm vannas istabā tecējis aukstā ūdens cauruļvada savienojums ar izlietnes jaucējkrānu. Pretēju apgalvojumu atbildētājs, tiesas ieskatā, nav pierādījis. Tāpat tiesai nav tādu tehnisku zināšanu, lai varētu apgalvot, ka atbildētāja dzīvokļa atrašanās vieta, salīdzinot ar appludināto dzīvokli ir pamats apgalvojumam, ka no atbildētāja dzīvokļa nevar tikt appludināts dzīvoklis Nr.16, /adrese/, bet atbildētājs nevēlējās lietā noteikt ekspertīzi minētā apgalvojuma pierādīšanai. Bez tam, salīdzinot lietā esošos pierādījumus, tiesa lielāku ticamību piedod rakstiski sastādītajam un parakstītajam apsaimniekotāja aktam, nekā atbildētāja iesniegtajam /pers. G/ apliecinājumam, jo apsaimniekotājam pēc likuma ir speciālas zināšanas konkrētajā jomā un tiesības konstatēt dažādus tehniskus bojājumus apsaimniekojamajā ēkā, bet tiesai nav iesniegti nekādi pierādījumi par /pers. G/ kvalifikāciju, zināšanām un specializāciju.

Civilprocesa likuma 93.panta 1.daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

2011.gada 5.septembrī /pers. B/ iesniedzis prasītājam Atlīdzības pieteikumu par īpašumam nodarītajiem bojājumiem (lietas lapa 12), norādot, ka 2011.gada 3.aprīlī, ierodoties dzīvoklī /adrese A/, konstatēts, ka dzīvokļa telpas ir applūdušas no augšas, nekavējoties izsaukti augšējā stāva dzīvokļa īpašnieki, aizgriezti ūdens piegādes ventiļi dzīvokļiem Nr.19 un 20, kā rezultātā applūšana apturēta, apsekojot dzīvokli Nr.19 konstatēts, ka vannas istabas izlietnes jaucējkrāna cauruļvada savienojums tek. Aptuvenā zaudējumu summa norādīta Ls 451,58.

2011.gada 21.septembrī dzīvokli Nr.16, /adrese/ apsekojis prasītāja pārstāvis, veicis fotofiksāciju, un sastādījis Lokālo tāmi dzīvokļa kārtējam remontam pēc noplūdes kaimiņu dzīvokļa ūdensvada tīklā par kopējo summu Ls 289,71 (lietas lapas 13-16).

Ņemot vērā apdrošināšanas polises nosacījumus, tajā noteikto pašrisku, veicamo remonta darbu tāmi, prasītājs izmaksājis /pers. B/ apdrošināšanas atlīdzību Ls 289,71 (412,22 *euro*) apmērā. Līdz ar to saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta 1.daļu prasītājs ir ieguvis apdrošinātā prasības tiesības pret personu, kas atbildīga par zaudējumiem.

Konkrētā gadījuma izdarīšanas brīdī spēkā esošā Dzīvokļa īpašuma likuma 2.un 3.pnats noteica, ka dzīvokļa īpašums ir dzīvojamā mājā tiesiski nodalīts patstāvīgs nekustamais īpašums. Dzīvokļa īpašums kā lietu kopība sastāv no atsevišķā īpašuma un attiecīgas kopīpašuma domājamās daļas. Dzīvokļa īpašuma sastāvā ietilpstošais atsevišķais īpašums un kopīpašuma domājamā daļa tiesiski nav atdalāmi. Atsevišķais īpašums ir dzīvojamā mājā esoša būvnieciski norobežota un funkcionāli nošķirta telpa vai telpu grupa, kura kā dzīvoklis, neapdzīvojamā telpa vai mākslinieka darbnīca iezīmēta būves kadastrālās uzmērīšanas lietā. Atsevišķā īpašuma elementi ir: telpas vai telpu grupas robežās esošie konstruktīvie slodzi nenesošie, nožogojošie un apdares elementi (tai skaitā iekšējās starpsienas, griestu, grīdu un sienu apdare, durvis); inženiertīkli un inženierkomunikācijas līdz kopīpašuma stāvvadiem; inženieraprīkojuma elementi (tai skaitā virtuves aprīkojums, ventilācijas ierīces, tualetes, dušas un vannas aprīkojums), bez kuriem kopīpašumā esošās dzīvojamās mājas daļas elementi var funkcionēt patstāvīgi; atsevišķo īpašumu norobežojošie logi un durvis.

Ņemot vērā minēto likuma normu, tiesa atzīst, ka pie atbildētājam piederošā dzīvokļa īpašuma /adrese/ piederēja arī konkrētais vannas istabā tecējušais aukstā ūdens cauruļvada savienojums ar izlietnes jaucējkrānu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1.daļas 6.punktu, dzīvokļa īpašniekam ir pienākums saudzīgi izturēties pret kopīpašumā esošo daļu, ievērot tās lietošanas noteikumus, kā arī normatīvajos aktos noteiktās sanitārās, ugunsdrošības un citas prasības, lai neradītu aizskārumu citu cilvēku drošībai un veselībai, apkārtējās vides kvalitātei, un raudzīties, lai šos noteikumus un prasības ievērotu personas, kas iemitinātas viņa dzīvokļa īpašumā. Bet saskaņā ar minētā likuma 14.pantu pirmo daļu, dzīvokļa īpašnieks par zaudējumu nodarīšanu citiem dzīvokļu īpašniekiem vai citām personām ir atbildīgs normatīvajos aktos, dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumos vai savstarpēji noslēgtajos līgumos noteiktajā kārtībā.

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumiem jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums.

Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Uz šī pamata prasītājs lūdz piedzīt no atbildētāja Ls 289,71 (412,22 *euro*) kā dzīvokļa /adrese A/ remonta – atjaunošanas tādā stāvoklī kā bija pirms negadījuma - izdevumus pēc tā appludināšanas, ko izraisījis vannas istabā tecējušais aukstā ūdens cauruļvada savienojums ar izlietnes jaucējkrānu 2011.gada septembrī dzīvoklī /adrese A/, un ko prasītājs izmaksājis apdrošināšanas atlīdzības veidā appludinātā dzīvokļa īpašniekam. Prasītājs šos remonta izdevumus kvalificējis kā atbildētāja radītos zaudējumus saskaņā ar Civillikuma 1770.pantu.

Tiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā zaudējumu atlīdzības pienākums radies no ārpuslīgumiska citas personas aizskāruma, jo starp pusēm nepastāv līgumiskas attiecības.

Civillikuma 1635.panta 1.daļa nosaka, ka katrs tiesību aizskārums, tas ir, katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Novērtējot iepriekš minētos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka dzīvokļa īpašumam /adrese/ nodarīti zaudējumi Civillikuma 1779.panta izpratnē, jo prasītājs ir pierādījis zaudējumu atlīdzības prasības apmierināšanai nepieciešamos priekšnoteikumus: atbildētāja prettiesiskā rīcība un vainojamība zaudējumu nodarīšanā, kas izpaudās bezdarbībā, nenodrošinot pienācīgu tehnisko stāvokli dzīvoklī esošām ūdensvada komunikācijām, konkrēti, vannas istabā aukstā ūdens cauruļvada savienojumam ar izlietnes jaucējkrānu, ar minēto bezdarbību atbildētājs kā dzīvokļa īpašnieks arī nav ar pienācīgu rūpību izturējies pret savu kā dzīvokļa īpašnieka pienākumu rūpēties par dzīvoklī esošo komunikāciju un iekārtu uzturēšanu tehniskā stāvoklī. Lietā nav iesniegti pierādījumi, k a vannas istabā tecējušais aukstā ūdens cauruļvada savienojums ar izlietnes jaucējkrānu bijis mājas apsaimniekotāja vai pārvaldnieka atbildības teritorijā. Šī atbildētāja bezdarbība, nerūpēšanās par sava īpašuma drošu tehnisko stāvokli, novedusi pie minētās ierīces tecēšanas, kuras rezultātā appludināts dzīvoklis /adrese/. Minētie fakti pierādās ar 2011.gadā sastādīto aktu (lietas lapa 23). Kā jau konstatēts iepriekš, tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi atbildētāja apgalvojumiem, ka vannas istabā aukstā ūdens cauruļvada savienojuma ar izlietnes jaucējkrānu tecēšana nav notikusi. Līdz ar to tiesa atzīst par pierādītu arī cēlonisko sakaru starp prettiesisko bezdarbību un zaudējumiem. Tiesa nekonstatē, ka atbildētājs būtu rīkojies ļaunā nolūkā, bet atbildētājs ir pieļāvis neuzmanību Civillikuma 1646.panta izpratnē, pieļaujot tās rūpības un čaklības trūkumu, kāda vispār jāievēro krietnam un rūpīgam saimniekam. Bet arī šāda neuzmanība ir atzīstama par vainas formu Civillikuma izpratnē un dod tiesības uz zaudējumu atlīdzību.

Izvērtējot atbildētāja vainu zaudējumu radīšanā, tiesa ņem vērā tiesību teorijā pastāvošo uzskatu, ka vainu vai vainojamību (...) noskaidro ar metodi „izejot no pretējā", no vainas prezumpcijas. (...) personu atzīst par vainojamu, ja viņa nepierāda savu nevainojamību ar likumā aprakstītiem (noteiktiem) attaisnojumiem (K.Torgāns, saistību tiesības I daļa, Mācību grāmata, Rīga, Tiesu namu aģentūra, 2006., 195.lpp.)

Izdarot iepriekš minētos secinājumus, tiesa ņem vērā pastāvošo judikatūru, izdarītos secinājumus līdzīgās lietās: 2008.gada 3.decembra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumā lietā Nr.CA-0655/08 un 2009.gada 2.jūnija Zemgales apgabaltiesas spriedumā lietā Nr.C15074908. Minētajās lietās faktiskie apstākļi ir līdzīgi izskatāmajai lietai, līdz ar to šī judikatūra piemērojama konkrētajā lietā.

Tiesa uzskata, ka ar lokālo tāmi (lietas lapas 14,15) ir pierādīts zaudējumu apmērs, kas aprēķināts pat lielāks, nekā atzinis prasītājs un izmaksājis kā apdrošināšanas atlīdzību. Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt cēlušos zaudējumu apmēru lietā. Šo secinājumu tiesa pamato ar apsvērumu, ka apdrošinātājs, sastādot tāmi, nav ieinteresēts palielināt pats savu izmaksu apmēru, kuru atlīdzības perspektīva uz apdrošināšanas atlīdzības izmaksas brīdi nav zināma. Tiesa atzīst, ka zaudējumu aprēķinā ietverti tikai nepieciešamie izdevumi, kas vajadzīgi dzīvokļa atjaunošanai tādā stāvoklī, kāds bija pirms negadījuma. Minētais atbilst Civillikuma 1792.pantā noteiktajām prasībām, ka zaudējuma vērtējums samērojams ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

2011.gada 1.decembrī prasītājs nosūtījis atbildētājam pretenzijas vēstuli par zaudējumu atlīdzību (lietas lapas 27,28).

Novērtējot teikto, tiesa uzskata, ka ar augstāk minētiem pierādījumiem apstiprinājusies /pers. A/ prettiesiskā rīcība, vainojamība, nodarīto zaudējumu apmērs, cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un nodarītajiem zaudējumiem. Līdz ar to celtā prasība ir pamatota un apmierināma tādā apmērā, kā norādīts prasības pieteikumā.

Tā kā prasība ir apmierināma pilnība, tad saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami prasītāja samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 71,14 *euro* apmērā (lietas lapa 9) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro* (lietas lapa 10) apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.1.panta 1.daļu, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Tiesa atzīst, ka minētā likuma norma attiecas arī uz izskatāmo prasību un līdz ar to atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5., 8., 10., 34., 41., 93., 97., 189. - 193., 204.[1], 250.[18]-250.[27]pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, par labu **apdrošināšanas akciju sabiedrībai "Gjensidige Baltic"**, reģistrācijas Nr.numurs/, zaudējumus **412,22 *euro*** (četri simti divpadsmit *euro* 22 centus) un tiesas izdevumus **77,41 *euro*** (septiņdesmit septiņus *euro* 41 centu), iemaksājot minētās summas prasītāja bankas kontā Nr.LV79PARX0000572381021, AS „Citadele Banka".

Noteikt /pers.A/termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums – 2015.gada 18.jūnijs.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Tiesnese L.Ašmane